

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติ
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง ผลของโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงที่มีพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กปัญญาอ่อน ระดับเรียนได้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้กลุ่มทดลองก่อนและหลังได้เข้าร่วม โปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตหลังการทดลองของเด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้กลุ่มควบคุมก่อนและหลังได้เข้าร่วม โปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดลอง

เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กปัญญาอ่อนระดับเรียน

ได้กลุ่มทดลองหลังได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต
หลังการทดลองและ 2 สัปดาห์ถัดไป

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กปัญญาอ่อน
ระดับเรียนได้กลุ่มทดลองก่อนและหลังได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรม
ด้านความซื่อสัตย์สุจริต

กลุ่ม	N	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t
		X	S.D.	X	S.D.	
กลุ่มทดลอง	10	6.6	1.577	22.9	1.370	76.382**

จากตาราง แสดงว่า เด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมโปรแกรม
การจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตหลังได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัด
ประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต
สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 7 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตหลังการทดลองของ
เด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	N	ค่าสถิติ		t
		X	S.D.	
กลุ่มทดลอง	10	22.9	1.370	49.617**
กลุ่มควบคุม	10	6.7	1.567	

จากตาราง แสดงว่า เด็กปัญญาอ่อนกลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตสูงกว่าเด็กปัญญาอ่อนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 8 เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้กลุ่มควบคุมก่อนและหลังได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต

กลุ่ม	N	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t
		X	S.D.	X	S.D.	
กลุ่มควบคุม	10	6.7	1.567	6.7	1.567	0

จากตาราง แสดงว่า เด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้กลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

ซึ่งแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้จะสามารถพัฒนาได้โดยต้องให้เด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตาราง 9 วิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดลอง

เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้กลุ่มทดลองหลังได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตหลังการทดลองและ 2 สัปดาห์ถัดไป

สังเกตพฤติกรรมด้าน ความซื่อสัตย์สุจริต หลังการทดลอง	N	ค่าสถิติ		T
		X	S.D.	
หลังการทดลอง	10	22.9	1.370	0.367
2 สัปดาห์ถัดไป	10	22.4	2.319	

จากตาราง แสดงว่า เด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตหลังการทดลองและ 2 สัปดาห์ถัดไปไม่แตกต่างกัน

ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การที่เด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้มีพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต เป็นเพราะเด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้ได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดประสบการณ์ตรงพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต และหลังการทดลองและ 2 สัปดาห์ถัดไป พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของเด็กปัญญาอ่อนระดับเรียนได้ก็ยังคงอยู่เช่นเดิม